

Arrest

nr. 39 929 van 9 maart 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 19 januari 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 december 2009 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 29 december 2009.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat M. POKORNY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VIJVER, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, wordt op 12 juni 2006 in België aangetroffen naar aanleiding van een administratieve controle. Er wordt hem op dezelfde dag bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 8 oktober 2008 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 19 juni 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing wordt aan verzoeker ter kennis gebracht op 22 september 2009.

Op 22 september 2009 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 11 augustus 2009 dient verzoeker een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 5 oktober 2009 dient verzoeker een aanvraag in in het kader van de inmiddels vernietigde instructie van 19 juli 2009 waarin hij naar eigen zeggen zijn aanvraag van 11 augustus 2009 actualiseert.

Op 8 december 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag van 11 augustus 2009 onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing.

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 11.08.2009 werd ingediend door :

S., B. (R.R.: ...)

Nationaliteit: India

Geboren op 25.03.1968

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

In de aanvulling d.d. 05.10.2009 legt hij wel een Indisch paspoort voor doch het identiteitsbewijs van betrokkene moet de inleidende aanvraag vergezellen. Artikel 9bis stelt immers uitdrukkelijk dat de aanvraag slechts kan ingediend worden op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt. Wanneer de vreemdeling een kopie van het ID-stuk niet overmaakt samen met de inleidende aanvraag 9bis maar pas later, als aanvulling op de eerdere aanvraag, bewijst hij geenszins dat hij op het ogenblik van de indiening van deze aanvraag over het ID-stuk beschikte en voldoet hij dus niet aan deze voorwaarde tot ontvankelijkheid.

Bijgevolg dient betrokkene dringend gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, hem betekend op 22.09.2009.

Gelieve eveneens over te gaan tot intrekking van het ontvangstbewijs dat eventueel aan betrokkene zou zijn afgeleverd.”

Op 7 januari 2010 wordt verzoeker aangetroffen in illegaal verblijf. Er wordt hem dezelfde dag een bevel ter kennis gebracht om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

2. Over de ontvankelijkheid

In de nota werpt verwerende partij een exceptie op van gebrek aan belang bij de vordering tot schorsing omdat verzoeker onder de gelding valt van het bevel van 22 september 2009 om het grondgebied te verlaten.

Uit hetgeen hierna volgt, zal blijken dat het beroep tot nietigverklaring wordt ingewilligd zodat het bijgevolg niet vereist is deze exceptie inzake de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing te beantwoorden.

De Raad wijst er volledigheidshalve op dat de bestreden beslissing in casu geen bevel om het grondgebied te verlaten betreft maar een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard. De omstandigheid dat verzoeker in de bestreden beslissing aangemaand wordt om gevolg te geven aan een vroeger bevel, doet hieraan geen afbreuk. Ook de omstandigheid dat verzoeker onder de gelding valt van een vroeger gegeven bevel om het grondgebied te verlaten, brengt niet mee dat hij geen belang zou hebben bij het aanvechten van een beslissing waarbij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Doordat verzoeker als middel aanvoert de schending van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven normen, in casu artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet;

Doordat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingediend door verzoeker op 11 augustus 2009, ten onrechte onontvankelijk verklaarde;

Doordat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid ten onrechte oordeelde dat “... de aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van hef internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

In de aanvulling d.d. 05.10.2009 legt hij wel een Indisch paspoort voor doch het identiteitsbewijs van betrokkene moet de inleidende aanvraag vergezellen. Artikel 9bis stelt immers uitdrukkelijk dat de aanvraag slechts kan ingediend worden op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt. Wanneer de vreemdeling een kopie van het ID-stuk niet overmaakt samen met de inleidende aanvraag 9bis maar pas later, als aanvulling op de eerdere aanvraag, bewijst hij geenszins dat hij op het ogenblik van de indiening van deze aanvraag over het ID-stuk beschikte en voldoet hij dus niet aan deze voorwaarde tot ontvankelijkheid. ...”;

Doordat echter artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:”;

Terwijl verzoeker de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 5 oktober 2009, actualiseerde waarbij het identiteitsdocument van verzoeker werd overgemaakt en waarbij toepassing werd gevraagd van de instructies van 19 juli 2009 van de federale regering aan de Dienst Vreemdelingenzaken;

Terwijl de ontvankelijkheid van een regularisatieaanvraag moet beoordeeld worden op het moment van de ontvankelijkheidsbeslissing, niet op het ogenblik dat de aanvraag werd ingediend (zie L. DENYS, “Van artikel 9, lid 1, 2 en 3 Vw. naar artikelen 9, lid 1 en 2, 9bis en 9 ter Vw. T.Vreemd. 2007, 171: R.v.St, nr. 131.830 van 27 mei 2004, R.D.E. 2004, 408; nr. 160.153 van 15 juni 2006, T.Vreemd., 2007, 109, noot L. Denys, “Over enkele heikele punten inzake artikel 9. derde lid, Vreemdelingenwet”; nr. 167.870 van 15 februari 2007.);

Terwijl de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid oordeelde in strijd met artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet:

Terwijl de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid door aldus te oordelen een ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een aanvraag om machtiging tot verblijf in het leven roept waardoor op onwettige wijze het toepassingsgebied van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet wordt beperkt;

Terwijl artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet niet bepaalt dat het identiteitsdocument de inleidende aanvraag moet vergezellen om ontvankelijk te zijn;

Terwijl op grond van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet het identiteitsdocument de aanvraag moet vergezellen ten laatste op het ogenblik van de beslissing;

Zodat het duidelijk is dat de bestreden beslissing een schending van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven normen inhoudt;”

3.2. In de nota repliceert verwerende partij dat de aanvraag van verzoeker onontvankelijk werd verklaard omdat ze niet vergezeld ging van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel noch van een kopie van de nationale identiteitskaart noch van een geldige motivering die toelaat verzoeker vrij te stellen van deze voorwaarde. Verzoekers aanvraag dateerde van 11 augustus 2009 en pas op 5 oktober 2009 legde hij een Indiaas paspoort voor. Verwerende partij verwijst naar de tekst van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet om aan te duiden dat de voorwaarde van het beschikken over een identiteitsdocument reeds geldt om de aanvraag te kunnen indienen bij de burgemeester en dus een ontvankelijkheidsvoorwaarde is om de aanvraag te kunnen indienen, naast het bewijzen van buitengewone omstandigheden. De bestreden beslissing stelt terecht dat verzoeker op die manier niet bewezen heeft dat hij op het ogenblik van de indiening van de aanvraag over een identiteitsdocument beschikte. Verwerende partij is van mening dat op de datum van de bestreden beslissing niet kon worden vastgesteld of verzoeker op de datum van de aanvraag over een identiteitsdocument beschikte. Verzoeker heeft het tegendeel niet bewezen. De aanvraag werd terecht onontvankelijk verklaard.

3.3. Verzoeker voert de schending aan van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.”

Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- *de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen (...)*
- *de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoont.”*

Uit de samenlezing van de voornoemde bepalingen volgt dat de verblijfsmachtiging enkel in het Rijk kan worden aangevraagd indien voldaan is aan de beide navolgende cumulatieve ontvankelijkheidsvoorwaarden:

1° er zijn buitengewone omstandigheden aanwezig om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen;

2° de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument of toont aan dat hij zich bevindt in één van de gevallen waarin deze voorwaarde niet van toepassing is.

De bewijslast voor het voldaan zijn aan de vereiste te beschikken over een verblijfsdocument dan wel van het feit zich in een van de gevallen te bevinden waar deze voorwaarde geen toepassing vindt, rust op de aanvrager.

Uit de stukken van het dossier blijkt het volgende. Bij zijn aanvraag van 11 augustus 2009 heeft verzoeker geen identiteitsdocument gevoegd. Hij heeft evenmin in zijn aanvraag een motivering opgenomen die zou aantonen dat hij in de onmogelijkheid verkeert om het vereiste identiteitsdocument te verwerven. Zoals verwerende partij opmerkt, voldeed verzoeker ten tijde van zijn aanvraag niet aan de vereisten van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker legde echter, vooraleer er een beslissing werd genomen, als aanvulling van zijn aanvraag een kopie voor van zijn Indiaas nationaal paspoort waarop vermeld staat dat dit werd uitgereikt te

Brussel op 23 maart 2009. Verzoeker legde deze kopie voor op 5 oktober 2009 en de bestreden beslissing werd genomen op 8 december 2009.

In de bestreden beslissing wordt hierover overwogen –naast het hoofdmotief dat de aanvraag niet vergezeld ging van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel noch van een kopie van de nationale identiteitskaart noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde- dat *“het identiteitsbewijs van betrokkene moet de inleidende aanvraag vergezellen. Artikel 9bis stelt immers uitdrukkelijk dat de aanvraag slechts kan ingediend worden op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt. Wanneer de vreemdeling een kopie van het ID-stuk niet overmaakt samen met de inleidende aanvraag 9bis maar pas later, als aanvulling op de eerdere aanvraag, bewijst hij geenszins dat hij op het ogenblik van de indiening van deze aanvraag over het ID-stuk beschikte en voldoet hij dus niet aan deze voorwaarde tot ontvankelijkheid.”*

De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient evenwel te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen: RvV 25 oktober 2007, nr. 3139; RvV 20 november 2007, nr. 3810; RVV 16 juni 2008, nr. 12 612; RVV 27 mei 2008, nr. 11 815; RVV 15 september 2008 nr. 15.886: RvV 2 oktober 2008, nr. 16 875; RvV 23 januari 2009, nr. 21 875; RvV 19 maart 2009, nr. 24 736; RvV 15 juni 2009, nr. 28 654). In het kader van een aanvraag om machtiging tot verblijf dient het bestuur rekening te houden met alle gegevens van het dossier en meer bepaald met de door de aanvrager voorgelegde stukken. Uit de stukken van het dossier blijkt dat verwerende partij ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing op 9 december 2009, beschikte over de kopie van het Indiaas nationaal paspoort van verzoeker ingediend op 5 oktober 2009.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij hiermee geen rekening heeft gehouden omdat zij meent dat aan deze voorwaarde moest voldaan zijn ten tijde van de aanvraag: *“het identiteitsbewijs van betrokkene moet de inleidende aanvraag vergezellen”*.

De vraag rijst of een identiteitsdocument een element is dat kan worden ingediend zolang de aanvraag nog in behandeling is, ofwel een element dat verplicht aanwezig dient te zijn op het moment van het indienen van de aanvraag. Noch uit de wettekst noch uit de memorie van toelichting bij artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan worden afgeleid dat het uitgesloten zou zijn om, vooraleer het bestuur een beslissing nam, een ontbrekend document nog toe te voegen aan een reeds ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf.

Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet blijkt dat het de bedoeling van de wetgever is dat een vreemdeling die een verblijfsaanvraag indient overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet zijn identiteit *“aantoont”* (Parl.St. Kamer 2005- 2006, nr. 2478/001, 12). Uit deze terminologie vloeit voort dat een vreemdeling, in het kader van zijn verblijfsaanvraag, een afschrift van dit identiteitsdocument dient over te maken. Uit het advies van de Raad van State bij de wetswijziging blijkt eveneens duidelijk dat *“beschikken”* dient geïnterpreteerd te worden als *“overleggen”* (Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, 184). De wetgever stelt dat *“een identiteitsdocument, zijnde een paspoort of een daarmee gelijkgestelde reistitel onontbeerlijk is”* en dat bij gebreke aan een dergelijk document *“de identiteit onzeker is”* en bijgevolg de aanvraag om machtiging tot verblijf *“niet anders dan onontvankelijk (kan) verklaard worden”* (Parl.St. Kamer 2005- 2006, nr. 2478/001, 33).

Uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat een identiteitsdocument dient te worden overgemaakt in het kader van de aanvraag om machtiging tot verblijf teneinde zekerheid te verkrijgen omtrent de identiteit van de aanvrager zonder dat hierbij de uitdrukkelijke vereiste wordt gesteld dat dit document bij de inleidende aanvraag zelf zou moeten worden gevoegd. Noch uit de wettekst noch uit de memorie van toelichting bij artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan afgeleid worden dat het uitgesloten zou zijn om, vooraleer het bestuur een beslissing nam, een ontbrekend document nog toe te voegen aan een reeds ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf.

In de nota stelt verwerende partij dat de voorwaarde van het beschikken over een identiteitsdocument reeds geldt om de aanvraag te kunnen indienen bij de burgemeester en dus een

ontvankelijkheidsvoorwaarde is om de aanvraag te kunnen indienen naast het bewijzen van buitengewone omstandigheden.

De Raad stelt vast dat wanneer een aanvraag op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard omdat zij geen buitengewone omstandigheden bevat, dit gebeurt bij beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid of zijn gemachtigde en niet door de burgemeester. Er is geen enkele wettelijke bepaling voorzien die de burgemeester hiertoe de bevoegdheid zou geven. Ook de bestreden beslissing in casu waarbij een aanvraag op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard omdat zij niet vergezeld ging van een kopie van een identiteitsdocument noch van een geldige motivering die betrokkene toelaat vrij te stellen van deze voorwaarde, is genomen door de gemachtigde van de staatssecretaris.

Er is geen enkele wettelijke bepaling voorzien die de burgemeester toelaat om na te gaan of de ontvankelijkheidsvoorwaarden van een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet zijn voldaan. Artikel 9bis bepaalt dat aan twee voorwaarden voldaan moet zijn: de buitengewone omstandigheden en de voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt. Het nagaan van deze twee voorwaarden is een bevoegdheid van de staatssecretaris of de minister of hun gemachtigde. De enige bevoegdheid van de burgemeester is de aanvraag in ontvangst te nemen en samen met een verslag van de controle van de verblijfplaats eventueel vergezeld van een advies, onverwijld over te maken aan de Dienst Vreemdelingenzaken (cf. Omzendbrief van 21 juni 2007 betreffende de wijzigingen in de reglementering betreffende het verblijf van vreemdelingen tengevolge van de inwerkingtreding van de wet van 15 september 2006).

Verwerende partij kan dus niet voorhouden dat het beschikken over een identiteitsdocument en het bewijzen van buitengewone omstandigheden, ontvankelijkheidsvoorwaarden van die aard zijn dat bij gebreke daarvan geen aanvraag kan worden ingediend bij de burgemeester van de verblijfplaats van de vreemdeling.

Het is de uitsluitende bevoegdheid van de staatssecretaris of de minister of hun gemachtigde om na te gaan of voldaan is aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden van de aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend in het kader van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Zoals reeds overwogen, wordt de regelmatigheid van een administratieve beslissing beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen. Uit de stukken van het dossier blijkt dat verwerende partij ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing op 9 december 2009 beschikte over de kopie van het Indiaas nationaal paspoort van verzoeker ingediend op 5 oktober 2009. Er is geen reden waarom verwerende partij in het kader van een aanvraag op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet geen rekening zou mogen houden met dit stuk. De schending van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet wordt aangetoond.

Het middel is gegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 december 2009 wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen maart tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET